

Paweł Zawilski

Okołówice, st. 6, gm. Pabianice, woj.
łódzkie, AZP 67-50/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 35

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

kopolskiej kultury łużyckiej — okres halszacki C, ślady osadnictwa późnośredniowiecznego.

Stanowisko w chwili rozpoczęcia badań ratowniczych na początku lipca 1994 r. było w większej części zniszczone przez wybieranie piasku. Położone na niewielkim wyniesieniu nad rzeką Nerem zachowało się jedynie w południowowschodniej partii pagórka.

Po oczyszczeniu wyrobisk piasku ukazało się szereg obiektów. Przeważającą ich część stanowią niewielkie jamy odpadkowe, w których znaleziono liczny materiał ceramiczny, bogaty inwentarz krzemienisty oraz bryłki polepy. Nie natrafiono na pozostałości po zabudowaniach, jednakże niektóre bryłki polepy noszą odciski konstrukcji drewnianych. Fragmenty ceramiki pochodzą z naczyń zasobowych. Niewielka jest ilość ułamków naczyń małych — miseczek i czarek. Inwentarz krzemienisty reprezentują rdzenie i odlupki łuszczynowe wykonane z krzemienia bałtyckiego oraz nieliczne wyroby z krzemienia czekoladowego. Odkryto także palenisko oraz grób jamowy pochodzący z okresu halszackiego. Znaleziono w nim ułamki naczyń zdobionych ornamentem wypełnionym inkrustacją.

Badania zakończono.

Okołowice, st. 6
gm. Pabianice, woj. łódzkie
AZP 67-50/-

Uniwersytet Łódzki Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Paweł Zawilski. Finansowane przez Regionalny Ośrodek Studiów i Ochrony Środowiska Kulturowego w Łodzi. Pierwszy sezon badań. Osada środkowopolskiej grupy kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu.

Badania ratownicze podjęto przy okazji badań na pobliskim stanowisku 1 w Okołowicach. Stanowisko 6 jest niemal doszczętnie zniszczone przez wybieranie piasku i niwelowanie terenu. Odkryto tu jedynie jedną jamę odpadkową ze skromnym materiałem ceramicznym i inwentarzem krzemienistym.

Badania nie będą kontynuowane.

Pińczów, st. 37
gm. loco, woj. kieleckie
AZP 93-62/91

Uniwersytet Jagielloński Instytut Archeologii w Krakowie

Badania prowadził dr Wojciech Blajer. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Kielcach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury trzcienieckiej i kultury łużyckiej z epoki brązu i wczesnej epoki żelaza.

Stanowisko położone jest w odległości ok. 1 km na południowy wschód od centrum miasta, przy ul. Polnej, na łagodnym stoku doliny Nidy, lekko nachylnym w kierunku południowo-zachodnim. W 1986 r. podczas budowy domu znaleziono tu na głębokości ok. 1 m ułamki ceramiki, kości (w tym ludzką czaszkę), gładzone kamienie i brązową siekierkę z piętka lejkową. Zabytki zostały zagubione, jedynie siekierka trafiła do zbiorów Muzeum Regionalnego w Pińczowie.

Badania wykopaliskowe prowadzone w sierpniu 1994 r. miały charakter sondażowy. Eksplorowany był wykop 10 x 5 m (o przebiegu z północnego wschodu na południowy